

REGLUGERÐ

um leyfi til að stunda dýralækningar á Íslandi fyrir dýralækna sem hlotið hafa menntun í ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins.

1. gr.

Reglugerð þessi fjallar um leyfi til að stunda dýralækningar á Íslandi fyrir dýralækna, sem eru menntaðir í ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins (EES), ásamt skilyrðum fyrir slíkri leyfisveitingu.

2. gr.

Ríkisborgarar frá EES sem hlotið hafa menntun í ríkjum innan svæðisins og uppfylla skilyrði um leyfi til að stunda dýralækningar í einhverju þessara ríkja, geta fengið leyfi til að stunda dýralækningar á Íslandi, sækji þeir um það til landbúnaðarráðherra, sbr. 2. mgr. 6. gr. laga nr. 66/1998, um dýralækna og heilbrigðisþjónustu við dýr. Sérfræðititla eða aðra fagtitla sem viðkomandi hefur öðlast í heimalandi sínu eða síðasta búseturíki og sem hægt er að túlka sem sérfræðititil, má einungis nota að fengnu leyfi landbúnaðarráðherra.

Landbúnaðarstofnun skal upplýsa umsækjanda um íslenska dýralæknalöggjöf, sem lýtur að dýralækningum, svo og um námskeið sem standa til boða í íslensku.

3. gr.

Umsækjandi um leyfi til að stunda dýralækningar skv. 2. gr. þessarar reglugerðar skal leggja fram til landbúnaðarráðherra prófskírteini, vottorð eða annað skírteini sem sýnir fram á að viðkomandi sé dýralæknir samkvæmt 1. gr. tilskipunar 78/1027/EBE og viðauka við reglugerð þessa. Tilskipun 78/1027/EBE er birt sem fylgiskjal I með reglugerð þessari.

Hafi prófskírteini eða vottorð samkvæmt 1. mgr. verið gefið út fyrir gildistöku tilskipunar 78/1026/EBE í því landi sem nám var stundað eða ef það staðfestir dýralæknismenntun sem hófst fyrir þann tíma, skal leggja fram staðfestingu frá lögbæru yfirvaldi viðkomandi námsríkis að skilyrði 1. gr. tilskipunar 78/1027/EBE séu uppfyllt.

4. gr.

Umsækjendur sem leggja fram prófskírteini, vottorð eða annað skírteini sem gefið er út í aðildarríki á EES vegna menntunar sem samræmist ekki viðauka við reglugerð þessa, skal leggja fram vottorð frá lögbæru yfirvaldi í viðkomandi ríki þess efnis:

- a) að prófskírteini, vottorð eða annað skírteini sé gefið út sem staðfesting á menntun sem lokið er og uppfyllir skilyrði tilskipunar 78/1027/EBE, sbr. einnig 2. gr. tilskipunar 78/1026/EBE, sem birt er með áorðnum breytingum sem fylgiskjal II með reglugerð þessari, og
- b) að viðkomandi ríki telji menntunina sambærilega því sem fram kemur í viðauka.

5. gr.

Umsækjandi sem leggur fram prófskírteini, vottorð eða annað skírteini sem gefið er út í aðildarríki á EES vegna menntunar sem uppfyllir ekki lágmarksskilyrði sem fram koma í 1. gr. tilskipunar 78/1027/EBE, en sem annaðhvort er:

- a) gefið út áður en reglugerð þessi tók gildi, eða
- b) varðar dýralæknismenntun sem hófst fyrir þann tíma,

skal einnig leggja fram vottorð sem staðfestir að umsækjandinn hafi sannanlega stundað dýralækningar í a.m.k. þrjú ár samfellt á síðustu fimm árum áður en vottorðið var gefið út.

6. gr.

Vegna dýralæknismenntunar á Ítalíu sem hófst fyrir 1. janúar 1985, skal prófskírteinum, vottorðum eða öðrum skírteinum fylgja annaðhvort:

- a) vottorð sem staðfestir að umsækjandinn hafi sannanlega stundað dýralækningar í a.m.k. þrjú ár samfellt á síðustu fimm árum áður en vottorðið var gefið út, eða
- b) staðfestingu lögbærra yfirvalda á því að menntunin uppfylli skilyrði tilskipunar 78/1027/EBE.

7. gr.

Vegna dýralæknismenntunar í fyrrum Alþýðulýðveldinu Þýskalandi sem uppfyllir ekki lágmarksskilyrði sem fram koma í 1. gr. tilskipunar 78/1027/EBE, skal prófskírteinum, vottorðum eða öðrum skírteinum fylgja staðfesting þess efnis:

- a) að menntunin hafi hafist fyrir sameiningu Þýskalands,
- b) að menntunin veiti rétt til að stunda dýralækningar í öllu Þýskalandi líkt og skírteini sem gefin eru út af lögbærum þýskum yfirvöldum, og
- c) að umsækjandinn hafi sannanlega stundað dýralækningar í a.m.k. þrjú ár samfellt á síðustu fimm árum áður en vottorðið var gefið út.

8. gr.

Ríkisborgarar frá aðildarríkjum á EES, sem uppfylla skilyrði 6. gr. laga nr. 66/1998, um dýralækna og heilbrigðisþjónustu við dýr og hafa stundað dýralækningar í heimalandi sínu eða síðasta búseturíki hafa rétt til þess að stunda dýralækningar tímabundið á Íslandi, að hámarki 12 mánuði.

Áður en slíkar dýralækningar mega hefjast, skal viðkomandi dýralæknir tilkynna Landbúnaðarstofnun um tegund dýralækniþjónustunnar og hversu lengi hún muni vara. Tilkynningunni skal fylgja vottorð um að viðkomandi uppfylli leyfisskilyrði til að stunda dýralækningar sbr. 4. gr., og skal vottorðið ekki vera eldra en 12 mánaða. Tilkynningin getur varðað mismunandi tegundir dýralækniþjónustu innan sama svæðis í allt að eitt ár.

Ef um bráðatilfelli er að ræða og ekki gefst tóm til að senda slíka tilkynningu áður en meðhöndlunin á sér stað, skal viðkomandi dýralæknir senda tilkynningu til Landbúnaðarstofnunar strax að lokinni meðhöndlun.

Dýralæknir má ekki kaupa, selja eða ávísar lyfseðilsskyldum lyfjum eða gefa út dýralækni-vottorð áður en tilkynning skv. 2. eða 3. mgr. hefur borist Landbúnaðarstofnun.

9. gr.

Landbúnaðarráðherra ákveður hvort leyfi til dýralækninga skv. 2. gr. reglugerðar þessarar verður gefið út. Afgreiða skal umsókn um slíkt leyfi innan þriggja mánaða nema um sé að ræða tilvik sem nefnd eru í 10. gr. tilskipunar 78/1026/EBE.

Áður en ákvörðun um leyfisumsókn er tekin skal afla umsagnar Landbúnaðarstofnunar.

Landbúnaðarstofnun skal upplýsa viðkomandi yfirvald í því eða þeim ríkjum, þar sem viðkomandi hefur starfað sem dýralæknir, um útgáfu starfsleyfis til handa umsækjanda á Íslandi.

10. gr.

Landbúnaðarstofnun skal tilkynna yfirvöldum í heimaríki dýralæknisins um:

- a) viðurlög við alvarlegu misferli í störfum sínum sem dýralæknir á Íslandi;
- b) innköllun starfsleyfis sem dýralæknir;
- c) leyfissviptingar eða dómsmál sem tengjast leyfinu.

11. gr.

Landbúnaðarstofnun skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaríki dýralæknis á EES innan þriggja mánaða frá móttöku upplýsinga um að dýralæknir hafi sætt refsingu.

12. gr.

Um brot gegn reglugerð þessari fer samkvæmt 19. gr. laga nr. 66/1998 um dýralækna og heilbrigðisþjónustu við dýr.

13. gr.

Höfð var hliðsjón af ákvæðum samningsins um Evrópskt efnahagssvæði. Byggt er á tilskipun 78/1026/EEB og 78/1027/EEB, með áorðnum breytingum, síðast með tilskipun 2001/19/EB, sem öðlast gildi hér á landi með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 84/2002.

Vísað er til VII. viðauka samningsins, kafla C, 12. tl., vegna tilskipunar 78/1026/EEC, um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í dýralækningum, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt. Einnig er vísað til kafla C, 13. tl., vegna tilskipunar 78/1027/EEC, um samræmingu á ákvæðum er varða starfsemi dýralækna og sett eru með lögum eða stjórnarsýslufyrirmælum.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 17. gr. laga nr. 66/1998, um dýralækna og heilbrigðisþjónustu við dýr, sbr. einnig ákvæði 6. gr. laganna og tekur þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytinu, 30. ágúst 2006.

F. h. r.

Ólafur Friðriksson.

Baldur P. Erlingsson.

VIÐAUKI

Land	Prófgráða	Stofnun sem veitir	Prófskírteini
Belgía	Diploma van dierenarts Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	1. De universiteiten/les universités 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury competent d'enseignement de la Communauté française	
Danmörk	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole	
Þýskaland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule	

<i>Land</i>	<i>Prófgráða</i>	<i>Stofnun sem veitir</i>	<i>Prófskirteini</i>
Grikkland	Πτυχίο Κτηνιατρικής <i>Ptycio Kthniatrikhz</i>	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας <i>Panepisthmio Qessalonikhz kai Qessaliaz</i>	
Spánn	Título de Licenciado en Veterinaria	Ministerio de Educacion y Cultura/ El rector de una Universidad	
Frakkland	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire		
Írland	1. Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) 2. Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)		
Ítalía	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Universita	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria
Lúxemborg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat	
Holland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen		
Austurríki	1. Diplom-Tierarzt 2. Magister medicinae veterinariae	Universität	1. Doktor der Veterinärmedizin 2. Doctor medicinae veterinariae 3. Fachtierarzt
Portúgal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinaria	Universidade	
Finnland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet	
Svíþjóð	Veterinärexamen	Sveriges Landbruksuniversitet	
Stóra-Bretland	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London	
Noregur	Cand.med.vet.	Norges veterinærhøgskole	

Fylgiskjal I.**TILSKIPUN RÁÐSINS**

frá 18. desember 1978

**um samræmingu á ákvæðum er varða starfsemi dýralækna
og sett eru með lögum eða stjórnislyfyrirmælum,**

nr. 78/1027/EBE

og breytt hefur verið með tilskipunum nr. 89/594/EBE og nr. 2001/19/EB

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,
einkum 49., 57., 66. gr. og 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar
⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með það í huga að komið verði á gagnkvæmri viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í dýralækningum, sem mælt er fyrir um með tilskipun ráðsins 78/1026/EBE frá 18. desember 1978 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í dýralækningum, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt ⁽⁴⁾, gerir samhæfing náms í aðildarríkjunum kleift að samræmingin á þessu sviði sé einskorðuð við að virða lágmarkskröfur sem gefur aðildarríkjunum frjálssar hendur með skipulagningu kennslu.

Samræming skilyrða fyrir því að fá að stunda starfsemi af þessu tagi, eins og lagt er til í þessari tilskipun, kemur ekki í veg fyrir síðari samræmingu af neinu tagi.

Samræmingin sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun nær til menntunar dýralækna. Að því er námið varðar, gera flest aðildarríkin á þessari stundu ekki greinarmun á dýralæknum sem stunda starfsemi sína sem launþegar og þeim sem eru sjálfstætt starfandi. Af þessum sökum og með það að markmiði að hvetja til hreyfanleika sérmenntaðs fólks innan bandalagsins, að svo miklu leyti sem unnt er, virðist nauðsynlegt að víkka gildissvið þessarar tilskipunar þannig að hún nái til dýralækna sem starfa sem launþegar.

1. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefja þá sem æskja þess að hefja og stunda dýralæknastörf að þeir hafi prófskírteini, vottorð og annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi í dýralækningum sem um getur í viðauka við tilskipun ⁽⁵⁾ 78/1026/EBE og tryggir að á námstímanum hafi hlutað-eigandi einstaklingur öðlast:

a) fullnægjandi þekkingu á þeim visindagreinum sem dýralækningar byggja á;

b) fullnægjandi þekkingu á líkamsbyggingu og starfsemi heilbrigðra dýra, búskap með þau, æxlun og almennum hollustuháttum, svo og fôðrun, að meðtalinni þekkingu á tæknilegum hliðum við framleiðslu og geymslu á fôðri sem hentar þeim;

c) fullnægjandi þekkingu á atferli og verndun dýra;

d) fullnægjandi þekkingu á orsökum, eðli, þróun, áhrifum, greiningu og meðferð sjúkdóma er leggjast á dýr, hvort heldur átt er við einstakt dýr eða hópa, auk sérþekkingar á sjúkdómum er borist gætu til manna;

e) fullnægjandi þekkingu á fyrirbyggjandi lyfjameðferð;

f) fullnægjandi þekkingu á hollustu og tækni er lúta að frumvinnslu, fullvinnslu og markaðssetningu dýrafóðurs eða dýraafurða sem ætlað er til manneldis;

g) fullnægjandi þekkingu á lögum og stjórnislyfyrirmælum sem lúta að ofangreindum atriðum;

h) fullnægjandi klíniska og aðra verklega reynslu af heilsugæslu undir réttu eftirliti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 92, 20. 7. 1970, bls. 18.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 19, 28. 2. 1972, bls. 10.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 60, 14. 6. 1971, bls. 3.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 362, 23. 12. 1978, bls. 1.

⁽⁵⁾ Breytt með 8. gr. tilskipunar nr. 2001/19/EB.

2. Dýralæknánám af þessu tagi skal vera að minnsta kosti fimm ára fullt nám í bóklefum og verklegum greinum í háskóla, æðri menntastofnun sem talin er jafngild eða undir eftirliti háskóla og taka að minnsta kosti til þeirra greina sem skráðar eru í viðaukanum.

3. Sem inntökuskilyrði fyrir þetta nám verður umsækjandi að hafa prófskírteini eða vottorð sem heimilar honum aðgang að háskólum aðildarríkis í umrætt nám eða að æðri menntastofnunum sem taldar eru jafngildar.

4. Ekkert í þessari tilskipun skal draga úr tækifærum sem aðildarríki geta veitt í samræmi við þær reglur sem gilda á yfirráðasvæði þeirra og heimila þeim sem hlotið hafa prófskírteini, vottorð eða annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi utan aðildarríkis að hefja og stunda starfsemi sem dýralæknir.

5. Sem bráðabirgðaráðstöfun og þrátt fyrir 2. mgr. getur Ítalía haldið áfram að beita þessum ákvæðum þegar í hlut eiga einstaklingar sem hófu nám í dýralækningum ekki síðar en 31. desember 1984, en í ákvæðum sem sett voru með lögum og stjórnáslufyrirmælum þar í landi var kveðið á um námsskrá sem samræmdist ekki að fullu á þeim tíma, þegar tilskipun 78/1026/EBE og þessi tilskipun tóku gildi, námsskránni í viðaukanum.

Aðildarríki geta krafist þess af handhöfum prófskírteina, vottorða eða annars vitnisburðar um formlega menntun og hæfi dýralæknis sem veittur hefur verið á Ítalíu að loknu námi sem hófst fyrir 1. janúar 1985, að prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi fylgi vottorð um að hlutaðeigandi hafi lagt stund á umrædda starfsemi á löglegan og viðhlítandi hátt í þrjú ár samfellt hið minnsta á fimm ára tímabili fyrir útgáfu vottorðsins, nema því aðeins að umræddu prófskírteini, vottorði eða öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi fylgi vottorð sem gefið er út af lögbærum ítölskum yfirvöldum til staðfestingar á námi sem samræmist að fullu þessari grein og viðaukanum⁽¹⁾.

2. gr.

Tilskipun þessi skal einnig gilda um ríkisborgara aðildarríkja sem í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 1612/68 frá 15. október 1968 um frelsi launþega til flutninga innan bandalagsins⁽²⁾ stunda eða munu stunda, sem launþegar, þá starfsemi sem um getur í 1. gr. tilskipunar 78/1026/EBE.

3. gr.

1. Aðildarríkjunum ber að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari innan tveggja ára frá birtingu hennar og tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framkvæmdastjórninni berist helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. desember 1978.

Fyrir hönd ráðsins,

H.-D. GENSCHER
forseti.

⁽¹⁾ Við bætist 5. tl. 2. tl. 1. gr. með 19. gr. tilskipunar nr. 89/594/EBE.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 257, 19. 10. 1968, bls. 2.

VIDAUKI

NÁMSSKRÁ FYRIR DÝRALÆKNA

Nám sem er undanfari prófskírteina, vottorða eða annars vitnisburðar um formlega menntun og hæfi í dýralækningum skal í það minnsta fela í sér eftirtaldar námsgreinar. Kennsla í einni eða fleirum þessara greina má vera hluti af öðrum námsbrautum eða í tengslum við þær.

A. Undirstöðunámsgreinar

- Eðlisfræði,
- Efnafræði,
- Dýralíffræði,
- Plöntulíffræði,
- Líffræðileg stærðfræði.

B. Sérgreinar

Flokkur 1: Undirstöðuvisindagreinar

- Líffærafræði (að meðtalinni vefjafræði og fósturfræði),
- Lífeðlisfræði,
- Lífefnafræði,
- Erfðafræði,
- Lyfjafræði,
- Lyfjafræði lyfsala,
- Eiturefnafræði,
- Örverufræði,
- Önæmisfræði,
- Faraldsfræði,
- Siðfræði starfsgreinarinnar.

Flokkur 2: Klínískar greinar

- Fæðingarfræði,
- Meinafræði (að meðtalinni líffærameinafræði),
- Sniklafræði,
- Klínísk læknisfræði og skurðlæknisfræði (að meðtalinni svæfingalæknisfræði),
- Klínískir fyrirlestir um hin ýmsu húsdýr, fiðurfænað og aðrar dýrategundir,
- Forvarnarlæknisfræði,
- Geislalæknisfræði,
- Æxlun og æxlunartruflanir,
- Dýralækningar á vegum ríkisins og almannaheilbrigði,
- Löggjöf um dýralækningar, réttarlæknisfræði,
- Meðferðarfræði,
- Forspjallsvísindi.

Flokkur 3: Búfjárframleiðsla

- Búfjárframleiðsla,
- Fóðrun dýra,
- Ræktunarfræði,
- Búhagfræði,
- Búfjárrækt,
- Heilsufræði dýralækninga,
- Atferlisfræði og vermdun dýra.

Flokkur 4: Matvælaeftirlit

- Eftirlit með dýraföðri og matvælum unnum úr dýraafurðum,
- Matvælaeftirlit og matvælaækni,
- Starfsreynsla (að meðtalinni starfsreynslu í sláturhúsum og matvælaframleiðslustöðum).

Starfsreynsla getur verið í formi námstímabils, að því tilskildu að um fullt nám sé að ræða og að það fari fram undir stjórn lögbærs yfirvalds og standi ekki lengur en í sex mánuði á samantögu fimm ára námstímabili.

Skipta skal bóklegu og verklegu námi á milli hinna ýmsu námsgreina þannig að slíkt jafnvægi og samræming náist milli þekkingar og reynslu sem skráð er í 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar þannig að dýralæknum sé gert kleift að gegna þeim skyldum sem þeim eru lagðar á herðar.

Fylgiskjal II.**TILSKIPUN RÁÐSINS**

frá 18. desember 1978

um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi í dýralækningum, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt,

nr. 78/1026/EBE

**og breytt hefur verið með tilskipunum nr. 89/594/EBE,
nr. 90/658/EBE og tilskipun nr. 2001/19/EB**

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 49., 57., 66. og 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt sáttmálanum er ekki leyfilegt að loknu aðlög-unartímabilinu að mismuna fólki á grundvelli ríkisfangs hvað varðar staðfestu og þjónustustarfsemi. Slikt jafnræði hvað varðar ríkisfang nær einkum til veitingar hvers kyns starfsleyfa sem krafist er ef hefja á starfsemi á sviði dýralækninga og til skráningar eða þátttöku í stéttar-samtökum eða -félögum.

Engu að síður virðist æskilegt að setja sérstök ákvæði er auðvelda að staðfesturéttarins og réttarins til að veita þjónustu sé neytt að því er varðar starfsemi dýralækna.

Samkvæmt sáttmálanum mega aðildarríkin ekki veita neina þá aðstoð sem raskað gæti skilyrðum fyrir staðfestu.

Í 1. mgr. 57. gr. sáttmálans er kveðið á um að tilskipanir skuli gefnar út um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi. Markmiðið með þessari tilskipun er að viðurkenna prófskírteini, vottorð og annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi og heimila þannig að starfsemi á sviði dýralækninga verði hafin og stunduð.

Ef haft er í huga hversu mismunandi eðli og umfang náms dýralækna er í aðildarríkjunum ætti að setja sérstök

samræmingarákvæði sem gera aðildarríkjunum kleift að hefja gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi. Þeirri samræmingu hefur verið komið á með tilskipun ráðsins 78/1027/EBE frá 18. desember 1978 um samræmingu á ákvæðum er varða starfsemi dýralækna og sett eru með lögum eða stjórnisýslufyrirmælum ⁽⁴⁾.

Þar eð tilskipun um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum felur ekki endilega í sér að nám sem er undanfari þessara prófskírteina sé jafngilt, ætti eingöngu að leyfa notkun starfsheitis sem byggir á slíku námi á máli upprunaríkisins eða þess ríkis sem hinn erlendi ríkisborgari kemur frá.

Til þess að auðvelda innlendum yfirvöldum beitingu þessarar tilskipunar geta aðildarríkin sett fyriræli um að þeir sem uppfylla skilyrði þessarar tilskipunar um nám leggi fram, til viðbótar formlegum vottorðum um nám, vottorð frá lögbærum yfirvöldum upprunallands þeirra eða landsins sem þeir koma frá þar sem staðfest er að námsvottorðin séu í samræmi við þau sem tilskipunin tekur til.

Að því er varðar þjónustustarfsemi, myndi krafan um skráningu í eða aðild að stéttarsamtökum eða -félögum, þar sem hún tengist stöðugri og varanlegri ástundun starfs í gistiríkinu, án efa verða þjónustuaðilanum fjötur um fót vegna þess að starf hans er í eðli sínu tímabundið. Af þeim sökum ætti að leggja þessa kröfu niður. Engu að síður ber að tryggja eftirlit með starfsaga sem er á ábyrgð þessara stéttarsamtaka eða -félaga. Í þessu skyni ætti að setja ákvæði, með fyrirvara um beitingu 62. gr. sáttmálans, um að hægt sé að krefjast þess að viðkomandi aðili tilkynni þjónustustarfsemi sína til lögbærra yfirvalda gistiríkisins.

Hvað varðar kröfur um óflekkað mannorð og góðan orðstír skal gera greinarmun á þeim kröfum sem gerðar eru þegar starf er fyrst hafið í starfsgreininni og þeim sem fullnægja þarf til að leggja stund á hana.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 92, 20. 7. 1970, bls. 18.⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 19, 28. 2. 1972, bls. 10.⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 60, 14. 6. 1971, bls. 3.⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 362, 23. 12. 1978, bls. 7.

Að því er varðar starfsemi launþega á sviði dýralækninga, eru í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1612/68 frá 15. október 1968 um frelsi launþega til flutninga innan bandalagsins ⁽¹⁾ ekki sett sérstök ákvæði er varða óflekkað mannorð eða góðan orðstír, starfs saga eða notkun þeirra starfsheita sem um ræðir. Slíkum reglum má beita, eftir því hvert aðildarríkið er, bæði gagnvart launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum. Starfsemi á sviði dýralækninga er í öllum aðildarríkjum háð skilyrðum um prófskírteini, vottorð eða annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi. Slík starfsemi er stunduð bæði af launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum eða af sömu aðilum á hvorutveggja vettvanginum einhvern tímann á starfsævinni. Þar af leiðandi virðist nauðsynlegt, svo unnt sé að stuðla að ótakmörkuðu frelsi fólks í þessari starfsgrein til flutninga innan bandalagsins, að láta þessa tilskipun ná til launþega á sviði dýralækninga.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI GILDISSVIÐ

1. gr.

Tilskipun þessi nær til starfsemi á sviði dýralækninga.

II. KAFLI PRÓFSKÍRTEINI, VOTTORÐ OG ANNAR VITNISBURÐUR UM FORMLEGA MENNTUN OG HÆFI Í DÝRALÆKNINGUM

2. gr.

Sérhverju aðildarríki ber að viðurkenna prófskírteini, vottorð og annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem önnur aðildarríki veita ríkisborgurum aðildarríkja í samræmi við 1. gr. tilskipunar 78/1027/EBE og eru skráð í viðauka ⁽²⁾, með því að láta hið sama gilda um slíka menntun og hæfi á yfirráðasvæði sínu að því er varðar réttinn til að hefja og stunda starfsemi á sviði dýralækninga og þá sem aðildarríkið veitir sjálf.

Hafi prófskírteini, vottorð eða annan vitnisburður um formlega menntun og hæfi sem skráð eru í viðauka verið veittur áður en til framkvæmdar á þessari tilskipun kom, eða verið veittur eftir þá dagsetningu en að loknu námi sem hófst fyrir dagsetninguna, skal vottorð fylgja frá lögbærum yfirvöldum í útgáfuríkinu sem staðfestir að hann hlíti 1. gr. tilskipunar 78/1027/EBE. ⁽³⁾

3. gr.

Felld brott. ⁽⁴⁾

III. KAFLI NÚVERANDI AÐSTÆÐUR

4. gr.

1. Ef prófskírteini, vottorð og annan vitnisburður um menntun og hæfi, sem ríkisborgari í aðildarríki hefur undir

höndum, fullnægir ekki öllum lágmarkskröfum sem settar eru í 1. gr. tilskipunar 78/1027/EBE, skal sérhvert aðildarríki viðurkenna sem fullnægjandi sönnun prófskírteini, vottorð og annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi í dýralækningum sem veitt eru af þessum aðildarríkjum áður en sú tilskipun kemur til framkvæmdar eða eru veitt eftir þá dagsetningu en að loknu námi sem hófst fyrir dagsetninguna, fylgi þeim vottorð þar sem fram kemur að hlutaðeigandi ríkisborgarar hafi lagt stund á umrædda starfsemi á löglegan og viðhlítandi hátt í þrjú ár hið minnsta á fimm ára tímabili fyrir útgáfu vottorðsins.

2. Ef prófskírteini, vottorð og annan vitnisburður um formlega menntun og hæfi dýralækna, sem ríkisborgari í aðildarríki hefur undir höndum, er ekki í samræmi við viðauka hvað varðar menntun og starfsheiti, skal sérhvert aðildarríki viðurkenna sem hæfilega sönnun prófskírteini, vottorð og annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem þessi aðildarríki hafa gefið út, fylgi þeim vottorð frá þar til bærum yfirvöldum eða stofnunum.

Á vottorðinu skal tekið fram að prófskírteinið, vottorðið og annan vitnisburður um formlega menntun og hæfi dýralækna hafi verið veitt að loknu námi sem er í samræmi við ákvæði tilskipunar 78/1027/EBE, sem um getur í 2. gr. þessarar tilskipunar, og lítið sé svo á í aðildarríkinu þar sem þau voru gefin út að um sé að ræða þá menntun eða starfsheiti sem tilgreind eru í viðauka þessarar tilskipunar. ⁽⁵⁾

4. gr. a ⁽⁶⁾

Önnur aðildarríki en Þýskaland skulu viðurkenna prófskírteini, vottorð og annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi í dýralækningum, sem ríkisborgarar aðildarríkja hafa fengið eftir starfsnám á því yfirráðasvæði sem áður var Þýska alþýðulýðveldið, enda þótt það uppfylli ekki allar lágmarkskröfur um starfsnám í 1. gr. tilskipunar 78/1027/EBE:

- hafi vitnisburðurinn verið veittur vegna náms sem hófst fyrir sameiningu Þýskalands,
- heimili hann handhafanum að stunda dýralækningar hvar sem er á yfirráðasvæði Þýskalands með sömu skilyrðum og vitnisburður um menntun og hæfi sem lögbær þýsk yfirvöld veita og um getur í viðauka, og
- fylgi honum vottorð útgefið af lögbærum þýskum yfirvöldum til staðfestingar á að þessir ríkisborgarar hafi í reynd og löglega stundað umrædda starfsemi í Þýskalandi í minnst þrjú ár samfellt síðustu fimm árin fyrir útgáfudag vottorðsins.

IV. KAFLI NOTKUN NÁMSTITILS

5. gr.

1. Með fyrirvara um 13. gr., skulu gistiríki tryggja að ríkisborgarar aðildarríkja sem fullnægja skilyrðum sem sett eru í 2. og 4. gr. eigi rétt á að nota löggilda námstitla sína og, eftir því sem við á, skammstöfun á þeim sem er notuð í upprunaríki þeirra eða aðildarríkinu sem þeir koma frá, á máli þess ríkis. Gistiríki geta krafist þess að titlinum fylgi

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 257, 19. 10. 1968, bls. 2.

⁽²⁾ Breytt með 1. tl. 7. gr. tilskipunar nr. 2001/19/EB.

⁽³⁾ 2. mgr. 2. gr. breytt með 16. gr. tilskipunar nr. 89/594/EBE.

⁽⁴⁾ Felld brott með 2. tl. 7. gr. tilskipunar nr. 2001/19/EB.

⁽⁵⁾ 4. gr. breytt með 18. gr. tilskipunar nr. 89/594/EBE.

⁽⁶⁾ Við bætist 4. gr. a. með 2. tl. 5. gr. tilskipunar nr. 90/658/EBE.

upplýsingar um heiti og staðsetningu stofnunarinnar eða prófanefndarinnar sem veitti hann.

2. Ef líkur eru á að námstílinum, sem er notaður í upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá, verði ruglað saman við titil í gistirkönnun sem krefst í því ríki viðbótarnáms sem hlutaðeigandi einstaklingur hefur ekki hlotið getur gistirkönnun krafist þess að viðkomandi noti titil sem tíðkast í upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hann kemur frá í einhverri þeirri útgáfu sem talin er við hæfi í gistirkönnun.

V. KAFLI
ÁKVÆÐI ER AUÐVELDA AÐ
STAÐFESTURÉTTAR OG RÉTTAR TIL
AÐ VEITA ÞJÓNUSTU
SÉ NEYTT HVAD VARÐAR STÖRF
DÝRALÆKNA

A. Sérákvæði um staðfesturétt

6. gr.

1. Fari gistirkönnun fram á það við eigin ríkisborgara, sem æskja þess að leggja í fyrsta sinn fyrir sig þá starfsemi sem um getur í 1. gr., að þeir leggi fram meðmæli eða sönnun þess að þeir hafi óflekkað mannorð, þá ber því ríki að taka sem gildan vitnisburð, þegar í hlut eiga ríkisborgarar annarra aðildarríkja, vottorð sem gefið er út af lögbæru yfirvaldi í upprunarkönnun hins erlenda ríkisborgara eða í aðildarríkum því sem hann kemur frá er sýnir að skilyrðum fyrir að hefja þá starfsemi sem um ræðir sé fullnægt hvað meðmæli eða óflekkað mannorð varðar.

2. Fari upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá ekki fram á það við þá aðila sem æskja þess að leggja í fyrsta sinn fyrir sig þá starfsemi sem um ræðir að þeir leggi fram meðmæli eða sönnun þess að þeir hafi óflekkað mannorð, getur gistirkönnun farið fram á, þegar í hlut eiga ríkisborgarar upprunarkönnun eða aðildarríkisins sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá, að fá „sakavottorð“ eða að öðrum kosti jafngilt skjal sem gefið er út af lögbærum yfirvöldum í upprunarkönnun hins erlenda ríkisborgara eða í aðildarráttunum sem hann kemur frá.

3. Þú gistirkönnun yfir nákvæmri vitneskju um atvik alvarlegs eðlis sem hefur hent utan yfirráðasvæðis þess og líkur eru á að atvikið hafi áhrif á að umrædd starfsemi verði hafin á yfirráðasvæði þess, getur það látið upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá vita.

Upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá skal sannprófa gildi upplýsinganna. Yfirvöld í því ríki skulu taka ákvörðun um eðli og umfang þeirrar rannsóknar sem þau gera og skulu tilkynna gistirkönnun til hvaða aðgerða verður gripið í kjölfarið að því er varðar vottorðin eða skjölín sem þau hafa gefið út.

4. Aðildarráttunum skulu ábyrgjast að farið sé með upplýsingarnar sem veittar eru sem trúnaðarmál.

7. gr.

1. Komi fram í ákvæðum sem sett eru með lögum og stjórnsýslufyrirmælum í gistirkönnun kröfur um óflekkað mannorð og góðan orðstír, að meðtöldum ákvæðum er tengjast

iðkun þeirrar starfsemi sem um getur í 1. gr. og varða viðurlög við alvarlegu misferli í starfi eða refsilaðabroti, skal upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá senda gistirkönnun allar nauðsynlegar upplýsingar er varða ráðstafanir eða viðurlög sem fagfélög eða stjórnvöld gripa til gagnvart hlutaðeigandi einstaklingi eða hegningu sem hann hlýtur vegna brota í starfi í upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá.

2. Þú gistirkönnun yfir nákvæmri vitneskju um atvik alvarlegs eðlis sem hefur hent utan yfirráðasvæðis þess og líkur eru á að atvikið hafi áhrif á að umrædd starfsemi verði hafin á yfirráðasvæði þess, getur það látið upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá vita.

Upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá skal sannprófa gildi upplýsinganna. Yfirvöld í því ríki skulu taka ákvörðun um eðli og umfang þeirrar rannsóknar sem þau gera og skulu tilkynna gistirkönnun til hvaða aðgerða verður gripið í kjölfarið að því er varðar upplýsingarnar sem hafa verið sendar samkvæmt 1. mgr.

3. Aðildarráttunum skulu ábyrgjast að farið sé með upplýsingarnar sem veittar eru sem trúnaðarmál.

8. gr.

Ef gistirkönnun krefst þess af eigin ríkisborgurum sem æskja þess að hefja eða stunda einhverja þá starfsemi sem um getur í 1. gr. að þeir leggi fram vottorð um líkamlegt og andlegt heilbrigði ber því ríki að taka sem fullgilda sönnun framvisun á skjalinu sem krafist er í upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá.

Ef upprunarkönnun eða aðildarráttunum sem hinn erlendri ríkisborgari kemur frá gerir engar slíkar kröfur til þeirra sem æskja þess að hefja eða stunda störf í umræddri starfsgrein ber gistirkönnun að taka við vottorði frá slíkum ríkisborgara sem lögbært yfirvald í því ríki hefur gefið út og er sambærilegt við vottorð sem gistirkönnun gefur út.

9. gr.

Ekki má leggja fram skjöl sem um getur í 6., 7. og 8. gr. þegar meira en þrjú mánuðir hafa liðið frá útgáfudegi þeirra.

10. gr.

1. Málsmeðferð þegar hlutaðeigandi einstaklingi er veitt leyfi til að hefja þá starfsemi sem um getur í 1. gr., samkvæmt 6., 7 og 8. gr., verður að vera lokið eins skjótt og kostur er og eigi síðar en þremur mánuðum eftir að öll skjöl er varða þennan einstakling hafa verið lögð fram, án þess að hnekkst sé fresti sem hlotist getur vegna málskots sem komið getur til að málsmeðferð lokinni.

2. Í þeim tilvikum sem um getur í 3. mgr. 6. gr. og 2. mgr. 7. gr., skal krafa um endurskoðun leiða til þess að fresturinn sem kveðið er á um í 1. mgr. fellur niður.

Aðildarráttunum sem ráðgast er við skal gefa svar innan þriggja mánaða. Geri það slíkt ekki getur gistirkönnun gripið til aðgerða í ljósi vitneskju sinnar um mikilvægi málsins.

Að svari fengnu eða við lok tímabilsins skal gistirkönnun halda áfram málsmeðferðinni sem um getur í 1. mgr.

11. gr.

Fari gistiríki fram á það við sína eigin ríkisborgara, sem æskja þess að hefja eða stunda þá starfsemi sem um getur í 1. gr., að þeir sverji eð eða gefi drengskaparheit og sé eðurinn eða heitið þess eðlis að ríkisborgarar annarra aðildarríkja geti ekki nýtt það skal aðildarríkið tryggja að viðeigandi og jafngilt form til eðtökunnar sé í boði fyrir hlutaðeigandi einstakling.

B. Sérákvæði um þjónustustarfsemi*12. gr.*

1. Fari gistiríki fram á það við sína eigin ríkisborgara, sem æskja þess að hefja eða stunda þá starfsemi sem um getur í 1. gr., að þeir hafi annaðhvort starfsleyfi frá eða séu félagar í eða skráðir hjá stéttarsamtökum eða -félagi skal það aðildarríki veita ríkisborgurum annarra aðildarríkja undanþágu frá þeirri kröfu að því er varðar þjónustustarfsemi.

Hlutaðeigandi einstaklingur skal veita þjónustu með sömu réttindum og skyldum og ríkisborgarar gistiríkisins; hann skal m.a. hlíta starfsreglum sem eru settar af fagfélögum eða stjórnvöldum og gilda í því aðildarríki.

Aðildarríkin geta, að því er þetta varðar og til viðbótar yfirlýsingunni sem um getur í 2. mgr. varðandi þjónustustarfsemi, til að heimila framkvæmd á ákvæðunum um starfsreglur sem í gildi eru á yferráðasvæði þeirra krafist sjálfvirkar tímabundinnar eða *pro forma* skráningar hjá stéttarsamtökum eða -félagi eða að öðrum kosti í félagaskrá, að því tilskildu að þessi skráning eða félagsaðild teji ekki eða trufla á nokkurn hátt þjónustustarfseminna eða leggi aukna kostnaðarbyrði á þann einstakling sem þjónustuna veitir.

Samþykki gistiríki ráðstöfun samkvæmt annarri undirgrein eða verði uppvist um atvik sem brjóta í bága við þessi ákvæði skal það þegar í stað tilkynna það aðildarríkinu þar sem hlutaðeigandi einstaklingur hefur staðfestu.

2. Gistiríkið getur krafist þess að hlutaðeigandi einstaklingur gefi lögbærum yfirlýðingum yfirlýsingu fyrirfram um þjónustuna sem á að veita þegar hún felur í sér tímabundna dvöl á yferráðasvæði þess. Gistiríkið getur í öllum tilvikum farið fram á það við dýralækni sem hefur öðlast staðfestu í öðru aðildarríki að hann gefi fyrirfram yfirlýsingu um þjónustustarfsemi í formi greinargerðar eða starfsvottorða dýralæknis sem ná ekki til skoðunar dýra, að því tilskildu að slík starfsvenja sé heimil samkvæmt ákvæðum í lögum og stjórnslufyrirmælum og starfsreglum sem gilda í gistiríkinu.

Gistiríki sem krefst slíkrar yfirlýsingar fyrirfram skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að mögulegt sé að leggja fram yfirlýsingu, eftir því sem við á, vegna þjónustu sem er veitt á einu og sama svæðinu og að því er varðar einn eða fleiri viðtakendur á ákveðnu tímabili sem má þó ekki vera lengra en eitt ár.

Í brádatilvikum má gefa þessa yfirlýsingu eins fljótt og auðið er eftir að þjónustan hefur verið veitt.

3. Samkvæmt 1. og 2. mgr. getur gistiríkið krafist þess að hlutaðeigandi einstaklingur leggi fram eitt eða fleiri skjöl sem hafa að geyma eftirfarandi upplýsingar:

- yfirlýsinguna sem um getur í 2. mgr.,
- vottorð þar sem fram kemur að hlutaðeigandi einstaklingur hafi löggild réttindi til að stunda þá starfsemi sem um ræðir í aðildarríkinu þar sem hann hefur staðfestu,
- vottorð um að hlutaðeigandi einstaklingur hafi eitt eða fleiri prófskírteini, vottorð eða annan vitnisburð um formlega menntun og hæfi sem krafist er til að fá að veita þá þjónustu sem um ræðir og um getur í þessari tilskipun;

4. Ekki má framvísa skjalinu eða skjölunum sem eru tilgreind í 3. mgr. þegar meira en tólf mánuðir hafa liðið frá útgáfudegi þeirra.

5. Svípti aðildarríki tímabundið eða varanlega, að hluta eða að öllu leyti, einn af ríkisborgurum sínum eða ríkisborgara annars aðildarríkis sem hefur staðfestu á yferráðasvæði þess réttinum til að stunda þá starfsemi sem um getur í 1. gr., skal það, eftir því sem við á, tryggja tímabundna eða varanlega afturköllun vottorðsins sem um getur í öðrum undirlíð 3. mgr.

C. Ákvæði sem eiga bæði við staðfesturétt og rétt til að veita þjónustu*13. gr.*

Þegar notkun starfsheitis er lögvernduð í gistiríki, að því er varðar starfsemi þá sem um getur í 1. gr., skulu ríkisborgarar annarra aðildarríkja, sem fullnægja skilyrðunum sem sett eru í 2. og 4. gr., nota starfsheiti gistiríkisins sem í því ríki samsvarar þeim hæfisskilyrðum og skulu jafnframt nota skammstöfun heitisins.

14. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að gera hlutaðeigandi einstaklingum kleift að afla upplýsinga um lög um dýralækningar og, eftir því sem við á, siðareglur starfsgreinarinnar í gistiríkinu.

Í þessu skyni skulu aðildarríkin koma á fót upplýsingamiðstöðvum þar sem viðkomandi aðilar geta aflað nauðsynlegra upplýsinga. Þegar um staðfestu er að ræða geta aðildarríkin krafist þess að þeir hafi samband við þessar miðstöðvar.

2. Aðildarríkin geta komið þeim miðstöðvum sem um getur í 1. mgr. á fót undir verndarvæng lögbærra yfirvalda og stofnana sem þau tilnefna fyrir lok frestsins sem settur er í 1. mgr. 18. gr.

3. Aðildarríkin skulu tryggja, eftir því sem við á, að viðkomandi einstaklingar afli sér, bæði í eigin þágu og vegna skjólstaðinga sinna, þeirrar málakunnáttu sem með þarf til að geta lagt stund á starfsgrein sína í gistiríkinu.

VI. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI*15. gr.*

Ef réttmætur efi er fyrir hendi getur gistiríkið krafist þess að lögbær yfirlýðing í öðru aðildarríki staðfesti áreiðanleika prófskírteina, vottorða og annars vitnisburðar um formlega

menntun og hæfi sem veitt hafa verið í síðarnefnda aðildarríkinu og sem um getur í II. kafla og staðfesti jafnframt að hlutaðeigandi einstaklingur hafi uppfyllt allar þær námskröfur sem mælt er fyrir um í tilskipun 78/1027/EBE.

16. gr.

Aðildarríkjum ber, innan þeirra tímamarka sem sett eru í l. mgr. 18. gr., að tilnefna þau yfirvöld og stofnanir sem hafa umboð til að gefa út eða veita viðtöku prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi, sem og skjölum þeim og upplýsingum sem um getur í þessari tilskipun, og skulu tilkynna það hinum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni þegar í stað.

17. gr.

Tilskipun þessi skal einnig gilda um ríkisborgara aðildarríkja sem í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 1612/68 stunda eða munu stunda sem launþegar þá starfsemi sem um getur í l. gr.

17. gr. a⁽¹⁾

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þau lög og stjórnsýslufyrirmæli sem þau samþykkja um veitingu prófskírteina, vottorða og annars vitnisburðar um formlega menntun og hæfi á því sviði sem tilskipun þessi nær til. Framkvæmdastjórnin skal birta viðeigandi auglýsingu í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*, þar sem talin eru upp þau heiti, sem aðildarríkin samþykkja fyrir viðkomandi menntun og hæfi og, þar sem við á, samsvarandi starfsheiti.

17. gr. b

Svari prófskírteini, vottorð eða annar vitnisburður um formlega menntun og hæfi ríkisborgara aðildarríkja á því sviði, sem tilskipun þessi nær til, ekki til þeirra heita sem skráð eru fyrir það aðildarríki í þessari tilskipun, skal sérhvert aðildarríki viðurkenna sem nægilega sönnun prófskírteini, vottorð og annar vitnisburður um formlega menntun og hæfi, sem þessi aðildarríki veita og þar sem með fylgir vottorð gefið út af lögbæru yfirvaldi eða stofnunum. Slíkt vottorð skal fela í sér yfirlýsingu um að viðkomandi prófskírteini, vottorð eða annar vitnisburður um formlega menntun og hæfi hafi verið veittur að lokinni menntun og þjálfun sem samræmist ákvæðum þessarar tilskipunar og aðildarríkið, sem veitir hann, telji hann jafngildan þeim heitum sem skráð eru þar.

17. gr. c

Aðildarríkin skulu kanna prófskírteini, vottorð og annan vitnisburður um formlega menntun og hæfi á því sviði, sem tilskipun þessi nær til, sem handhafi hefur hlotið utan Evrópusambandsins, hafi þessi prófskírteini, vottorð og annar vitnisburður um formlega menntun og hæfi verið viðurkennd í aðildarríki, ásamt þjálfun og/eða starfsreynslu sem aflað er í aðildarríki. Aðildarríkið skal taka ákvörðun innan þriggja mánaða frá þeim degi er umsækjandi leggur fram umsókn sína ásamt öllum fylgiskjölum.

17. gr. d

Hafni aðildarríki umsókn skal það rökstyðja á tilhlýðilegan hátt ákvörðun sína um viðurkenningu prófskírteina, vottorða og annars vitnisburðar um formlega menntun og hæfi á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

Umsækjandi skal hafa áfrýjunarrétt frammi fyrir dómstólum samkvæmt landslögum. Sá áfrýjunarréttur skal á sama hátt gilda hafi ákvörðun ekki verið tekin innan tilskilins tíma.

18. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að fara að tilskipun þessari innan tveggja ára frá birtingu hennar og tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framkvæmdastjórninni berist helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

19. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. desember 1978.

Fyrir hönd ráðsins,

H.-D. GENSCHER
forseti.

⁽¹⁾ Við bætast a-d liður 17. gr. með 4. tl. 7. gr. tilskipunar nr. 2001/19/EB.